

TALIÁNDÖRÖGD KÖZÖSSÉGEI

*„Múlt nélkül nincs jövő, s mennél gazdagabb a múltad,
annál több fonálon kapaszkodhatsz a jövőbe.”*

(Babits Mihály)

Cím: Taliándörögdi közösségei
Szerkesztette/írta: Mihalcsik Márta
Kiadás éve: 2022

ELŐSZÓ

Jelen kiadvány célja, hogy felvillantsa, bemutassa a település régmúltjának és közelmúltjának meghatározó közösségeit és személyiségeit, a teljesség igénye nélkül.

Sok emberrel beszélgettünk, felidézve a fontos eseményeket, történéseket.

Valljuk, hogy minden településnek ismernie kell azokat a jelentőségteljes szervezeteket és a hozzájuk kapcsolódó, ún. „kovász embereket”, akik befolyásolták Taliándörögd életét.

A közösségnek hihetetlen ereje van!

Képes akár átlendíteni egy települést egy holtpontról, kapaszkodót nyújt a mélypontokon, a hullámvölgyekben.

Taliándörögdön nagyon jó irányba tartanak, erősek a közösségeik; a szervezetek, csoportok között elindult az együttgondolkodás és az együttműködés.

Mihalcsik Márta

TÖRTÉNÉSEK AZ 50-ES ÉVEKIG

Érdekességek a település múltjából Szőke Andrásról

A Taliándörögdi Polgári Kör és Polgári Könyvtár nem egy szokványos falusi könyvtárnak megfelelő könyvtár lehetett. Ovális pecsétjük volt, amit el kellett készíteni valamelyik nagyvárosban, ami sokba kerülhetett, a könyvek pecséttel el voltak látva. Betű és számsorrendben léteztek a könyvek, és buddhista és jógával kapcsolatos irodalmak is megtalálhatóak voltak. Ezt azért fontos megjegyezni, mert egy könyvtári állomány olyan anyagokból áll, ami az adott közösség érdeklődési körét tükrözi.

Ez a könyvtár nem azonos a taliándörögdi római katolikus plébániának a könyvtári állományával, ami szintén több ezres példányszámú könyvtár volt betű- és számkód megjelölésekkel. Többek között ónémet, francia, latin, héber nyelvű, nem csak egyházi anyagok, filozofikus anyagok is voltak a taliándörögdi római katolikus plébániának a könyvtári állományában. Nem volt ritka az 1600-as évekből származó, vagy annál régebbi könyvtári könyv. Egy 1500-as évekbeli alapító irat is a könyvtár állományát képezte.

A településen a történelmi egyházak tekintetében 3 nagy felekezet van, és ezek jelen pillanatban is aktívak. A legnagyobb lélekszámban mindig a római katolikus közösség volt. A római katolikus templom kb. 150 főt fogad be, minden időszakban tele volt, a szószék mellett voltak külön padok, amelyek névre szóltak. De ugyanígy tele volt az evangélikus templom és a legkisebb, református templom is. A 3 felekezet nagyon aktív

volt, olyannyira, hogy Padányi Bíró Márton idejében, a vallásháborúk során komoly verekedések törtek ki az akkori hívők között. Fontos tény, hogy a zsidó felekezet is komoly szerepet töltött be a helyi közösség életében.

Taliándörögdnék ökumenikus temetője van, református, evangélikus és katolikus részek találhatóak benne.

Az 1940-es évekig nagyon nagy volt az átmenő forgalom Halimba és Szóc, és természetesen Kapolcs felé. Hogy miért?

A településen működött Sárffy Endre és Mekler szódagyára, rendelkeztet külön kisállat vásártérrel, zöldség vásártérrel és külön még egy másik vásártérrel, lovakkal. Voltak mesteremberei, bognárja, kovácműhelye, ez mind azt mutatja, hogy óriási szellemiség volt jelen egykor itt.

Taliándörögdnék van egy mosókútja, hajdan itt áztattak, itt öblítettek az asszonyok. Ebből az is következik, hogy ez egy nagyon kultikus és frekventált hely volt. Nem volt egyszerű ide bejutni, mert már hajnal 4-kor is be voltak írva előjegyzésbe. Két sorosan lehet beülni, a gyertya vagy petróleumlámpa közepre volt berakható, és talán 4 helyen lehetett egyszerre az áztatást végezni. Ez egy különleges víz, a népnyelv úgy tartja, hiszen pl. a bab is jó pár órával hamarabb megfő benne. Az áztatásnál is nagyon jó minőségben tudta kitisztítani a ruhaanyagokat, van valami olyan speciális összetétele. A közösség szempontjából meghatározó hely volt, amíg áztattak és várakoztak, mindent ott beszéltek meg, információs központként működött.

További adatközlői: *Bazsó Gabriella, Fazekas Miklós, Hoffner Tibor, Horváth Lászlóné, id. Mészáros Józsefné, Puha László, ifj. Prácser Miklós, Rádli János, id. Stumpf Zoltán, Stumpf Rebeka, Szőke András, valamint a Kincses Ház Kürtölő hasábjain bemutatkozó civilek.*

A háború után nagyon nehéz időszakot éltek meg az itt lakók. Szinte újra kellett építeni a gazdaságot. Utána a Rákosi-korszak, a beszolgáltatások rendszere, a „padlássöprések” mély nyomot hagytak az emberekben.

A falu önellátásra törekedett, mesteremberei voltak, bográn, kovács, suszter műhelyekkel. De működött itt nem egy kocsmá és bolt is.

Tovább éltek a kulturális hagyományok: télen tánciskolába jártak, jó hangulatban teltek a kukoricafosztások és a tollfosztások. Beszélgettek, nótáztak, táncoltak ezeken az alkalmakon.

A katolikusok vasárnap délutáni litániája azt a célt is szolgálta, hogy a fiatalok szemügyre vegyék egymást. Tehát egy bizonyos találkahely volt ez az egyházi szertartás, ahová mindenki szépen felöltözött, a fiatalok találkozási lehetősége, ahol elindulhatott egy-egy szép szerelem.

A búcsú nem egyszerűen vallási ünnep volt, hanem igazi nagycsaládi összejövetel. Akkor még mindenki gyalog, vagy kerékpárral érkezett, még messzebből is érkeztek vendégek. Az egész család találkozhatott egymással, a más településen élők is beszélgethettek rokonaikkal.

A komolyabb fellendülést a falu életében az ipar hozta, amikor megindult a szénbánya és a bauxitbánya. A bányászokat

buszokkal vitték Devecserbe, Halimbára a különböző bányásznapokra. Érdekes tény, hogy a dörögdiak „kétlakiak” voltak, jártak a bányába dolgozni és mellette művelték a földet. A dörögdi TSZ-ben megalakult a vasüzem, a faüzem, az állattenyésztés, ezek fellendülést hoztak és lehetőséget adtak az itt élőknek.

Már akkor is jó közösség volt a faluban, odafigyeltek egymásra, segítették egymást.

A rendszerváltás környékén, svájci kezdeményezésre, egy svájci alapítvány segítségével indult el Dörögdi-medence Népfőiskola, a Gazdakör. Ennek keretében lehetett biotermeléssel foglalkozni, pl. uborkát és körömvirágot termelni. Összeírták, hogy kinek milyen gépre, eszközre lenne szüksége (traktor, vetőgép, répagyalu). Ezt összeszedték Svájcban azoktól a gazdáktól, akiknek már nem volt rá szükségük, és ők jó szívvel ideadták ezeket a taliándörögdiaknek. Egy cseh gépészmérnök rendszeresen járt hozzájuk segíteni a gépek beüzemeléskor, karbantartásakor. Emellett hasznos előadásokat hallgattak meg különböző témakörben, egyfajta tudásátadás történt meg a népfőiskola szellemiségéhez igazodva. Sajnos, nem sokáig, mintegy 4 évig működött a kezdeményezés, mert az adományozott eszközök utáni magas vámot nem tudta a közösség finanszírozni. Sokan úgy élték meg a Dörögdi-medence Népfőiskolát és a Gazdakör kezdeményezést, hogy keresi a helyét egy település, egy térség, abban az újfajta világban. Voltak, akik várták a csodát. De Taliándörögdi nem a csodát várta, hanem saját maga tett érte.

KULTÚRHÁZ, IFJÚSÁGI KLUB, KÖSZI

Korábban a Kultúrház nem volt mindig nyitva, csak lakodalmak, bálók idején, illetve hétvégeken. Hoffner Tibor 1987 decemberében került a településre, ő lett a kultúros. Tibor folyamatosan nyitva tartotta az épületet, így pl. sokan jártak esténként pingpongozni. Szerzett színes tv-t és videót, C64-es számítógépet, ami szintén sokakat vonzott, hiszen akkor csak néhány embernek volt ilyen eszköze. A music centert az első pályázatukból, 22 ezer Ft-ért vette meg.

Két dolog adott lökést és kovácsolta össze a fiatalokat: az egyik az Agrya Ifjúsági Szövetség, a másik pedig a Művészetek Völgye volt.

Az Agryán belül lehetőségük volt a Normafánál, Öttevényben és Egerváron különböző, fiataloknak szólóképzéseken részt venni, ami nagyon nagy élmény adott számukra és meghatározó tényezővé vált.

Ez adta meg az alapját annak, hogy létrehozzák a KÖSZI-t (Közép-dunántúli Szövetség az Ifjúságért), hiszen a fiatalok már együtt mentek a környékből ezekre a képzésekre, megismerték egymást, igazi kis csapatná váltak. Először a taliándörögdi ifjak megalakították az Ifjúsági Egyesületet azért, hogy a művelődési ház és a település eseményeit segítsék, aztán pedig összefogtak a környező települések ifjúsági szervezetei, megalakult a KÖSZI és ezzel együtt kialakult az ún. Közép-dunántúli identitás.

A közösségépítés szempontjából hihetetlenül fontos volt, hiszen a fiataloknak háttérrel adott, volt hova bemenni, lehetett

önkéntesként tenni, valamint olyan dolgokkal ismerkedtek meg, amire korábban nem volt lehetőségük.

Bekapcsolódhattak a Művészetek Völgye Fesztivál szervezésébe, lebonyolításába. Munkájukért mindig kaptak valamilyen jelképes összeget. Megtanultak dolgozni, amit örömmel tettek. Jegyet szedtek, kiállítást őriztek, forgalmat irányítottak. Nem kis dolog volt, hogy pénzzel bánhattak már 5-6. osztályos korukban, rájuk merték bízni a pénzt. Volt, aki egy Hobo-koncert után 3 millió forintot hozott egy cipős dobozban a hóna alatt. Persze minden este pontosan el kellett számolniuk. Izgatottan várták, hogy jöjjön a délután menni, akár szakadó esőben, akár 40 fokban. Fantasztikus volt látni, mennyien állnak készenlétben nap, mint nap. Akik itt gyerekként kezdték, később ők lettek az a profi csapat, akik a Művészetek Völgyében a színpadokat építették. A felnőttek figyeltek arra, hogy olyan beosztások készüljenek, ahol mindenkinek megvan a helye, feladata és időben legyen a váltása.

Már kicsi kortól belenőttek ebbe a tevékenységbe, és később nem okozott gondot egyiküknek sem, hogy határozottan kiálljon és megszólaljon a nagyközönség előtt.

Soha semmi nem tűnt el, semmit nem loptak el, semminek nem lett semmi baja, minden nagyon jól működött.

Tibor a fiatalok példaképe volt, aki azt mondta nekik: „Gyerekek, amit tudtok, próbáljatok meg mindent magatok megcsinálni, mert amit ti saját kezűleg megcsináltok, arra úgy is fogtok vigyázni”. A fiatalok lambériázták ki a klubot, együtt vásárolták a tányérkészletet, a hűtőt, a gáztűzhelyt. Volt, hogy 15-en mentek el bevásárolni, 3-4 autóval. Tibor fontosnak tartotta, hogy mindenki menjen el, mert úgy gondolta, hogyha valaki érzi

ezekben a folyamatokban a saját keze nyomát, akkor vigyázni fog rá.

A szervezetnek sikerült egy videó kamerát vásárolni, amikor a megyénél indítottak egy videós képzést, azon Puha Laci vett részt, miután elvégezte, ő lett a videós, aki minden eseményt rögzített náluk.

Szerveztek Mikulás ünnepséget is a gyerekeknek a Kultúrban, ahová 8. osztályig mindenki mehetett. Kis csomagot kaptak, jött a Mikulás a krampuszokkal, szánkóval, lovakkal, ha nem volt hó, akkor fogattal. De a falut is végig jártak utána, mentek a barátokhoz, a lányokhoz.

Elsőként hoztak létre ifjúsági önkormányzatot. Hatalmas dolog volt pl., hogy az ifjúsági polgármester kiállhatott egy Művészetek Völgye megnyitóra a „nagy felnőtt”, Márta István és a többi vezető mellett, és ő is köszönthette a fesztiválon résztvevőket. Ez csuda élményt adott a gyerekeknek!

Kinyílt a világ a csapat számára....

Ez egy tudatos közösségépítés volt a '80-as évektől a fiatalokra alapozva, mint ahogy most a Kincses Klubban a gyerekekkel építik ezt a világot. Csodálatos dolog, hogy az akkori fiatalok gyerekei vannak ott, annak a csapatnak a gyerekei, akik ebben a gondolkodásmódban nőttek fel. Nem véletlen, hogy ez a szülő akarja, hogy az ő gyereke ide járjon! Örömteli, hogy kezd újra kialakulni ennek a régi csapatnak a közössége, a szülők közössége. Jó példa erre a játszótér kialakítása, amit ők kezdeményeztek és saját erőből, önkéntesen, és ami a legfontosabb, **közösen** hoztak létre!

A KÖSZI egy olyan közösséget jelent, amelyben ifjúsági szervezetek vezetői, tagjai (kezdetben Taliándörögdről, Tótvázsonyból, Nagyvázsonyból, Kapolcsról és Monostorapátiról, majd csatlakozók révén Diszelből, Puláról és Halimbáról) dolgoznak, gondolkodnak együtt azon, miképp teremthetnek minél több lehetőséget a térségünkben élő fiatalok számára szabadidejük hasznos eltöltésére, mit tehetnek azért, hogy a fiatalok szeressék településüket, és annak aktív, gondolkodó, segítő állampolgáraivá váljanak.

2014. szeptemberében költöztek a KÖSZI-bázissal Taliándörögdre Kapolcsról. Feladataik elsősorban térségi hatásúak, de egyre inkább szeretnének bekapcsolódni Taliándörögdi közösségi életébe. Ennek egyik első lépése volt a dörögdi fiatalok bevonása a Pannon Ifjúsági Értékkör Hálózatba. Ezt a hálózatot 2011-ben kezdték építeni, mára már a megyehatáron, sőt, az országhatáron is túllépett. Sok településen működnek együtt több száz olyan fiatallal, akik szívesen ismerik meg mélyebben településük kincseit. Csapatmunkában felkutatják őket, fotókat, filmeket, leírásokat készítenek róluk.

Taliándörögdi Község Önkormányzata e munka hatására a Dörögdi Ifjúsági Egyesületre bízta a helyi értéktár működtetését. Ebben a munkában azóta is segítik a fiatalokat.

A KÖSZI-bázisból kinőtt a KincsesHáz” Pannon Ifjúsági Nép főiskola és Értékek Háza.

Kik is dolgoznak itt a KÖSZI-bázison? Itt láthatják nap, mint nap Hoffner Tibi és Bazsó Gabi, akik vidékfejlesztési munkájukban az utóbbi években kiemelten az ifjúságra koncentrálnak. Hosszú éveken keresztül a Nemzeti Művelődési Intézet kulturális

közfoglalkoztatási programjának köszönhetően sok fiatal is bekapcsolódott már az itt folyó munkába, de mindig vannak önkénteseik is, akik folyamatosan segítik a különböző tevékenységeiket.

A KÖSZI az itt tevékenykedő ifjaknak olyan háttérrel, tapasztalatot, rutint adott, amely megalapozta sokuk számára a közéleti szereplést, ahová legtöbbször az idősebbek kérték fel őket. Van közöttük polgármester, alpolgármester, értéktár bizottsági elnök és tag is. A szervezet nagyon büszke rájuk!

Munkájuk nagyon sokrétű:

- Működtetik a Pannon Ifjúsági Értékkör Hálózatot (újabb és újabb területeket vonnak be, és találkozókat szerveznek a már meglévő értékkörök számára).
- Kincses Klubot működtetnek alsó tagozatos gyermekek és Kincses Klub + -t felső tagozatos gyermekek számára.
- Baba-mama klubot szerveznek a fiatal édesanyák és gyermekeik számára.
- Évente megszervezik a Taliándörögdi Értékek Napját.
- Működtetik a „KincsesHáz” Pannon Ifjúsági Népfőiskolát.
- Értéknapokat, műhelyfoglalkozásokat, szabadegyetemet szerveznek itt táborozó fiataloknak, valamint különböző civil szervezeteknek, intézményvezetőknek, értékeink

megismerése, megbecsülése, és az együtt gondolkodás elindítása érdekében.

- Működtetik a „KincsesHáz” Veszprém Megyei Értékek Házát.
- Kiállításokat, táborokat szerveznek, folyamatosan pályázatokat írnak.
- Gazdasági háttérként hozták létre az Értékboltot, melyben térségük alkotóitól, termelőitől beszerzett termékeket, alkotásokat lehet vásárolni; valamint az InnoBringa kölcsönzőt, ahol nem csak kölcsönözni, hanem vásárolni is lehet elektromos közlekedési eszközöket.

Büszkék arra, hogy itt, náluk, a fiatalok munkájának köszönhetően készült el az Értékek Könyve, és az ÉrtékPiramis társasjáték, melyet már több település is adaptált, és amely a szintén a helyi kötődést erősíti az ott lakókban.

SZÍNJÁTSZÓ KÖR

Az '50-es években meghatározó esemény volt a téli estén a színdarabjátzás. Megtanulták pl. A Noszty fiú esete Tóth Marival darabot. A kapcsolatokat erősítő kapocs volt, hogy a

dörögdiék elmentek más falvakba is előadni, onnan pedig ide jöttek. Pl. itt a kapolcsiak a János vitézt játszották el. Rengetegen nézték meg ezeket a nagy sikerű előadásokat, ami szinte az egyetlen szórakozási lehetőség volt akkoriban.

1961 után már nem működött a színjátszó kör. De azt, hogy ez egy jól működő közösség volt, azt az alábbi kis anekdota jól jellemzi. Horváth Krisztinek volt a lakodalma, és az *Imrének a nagynénje* eljött, mint vendég. Amikor a szemük találkozott, odamentek egymáshoz, és elkezdtek ott a lakodalomban színdarabozni. A vendégek el nem tudták képzelni, hát mit csinálnak, veszekednek talán? Mindenki kétségbe volt esve, hogy a két bolond itt most elkezdd veszekedni, mi lesz a mulatságból? Mire végre valahára rájöttek, hogy nem veszekednek, hanem a színdarabot mondják! Régen találkoztak, és nagyon megörültek egymásnak, ezért a színdarabot kezdték el mondani a közös emlékek miatt. A tagoknak sokat jelentett ez a kör, nagyon szerettek oda járni, a szövegeket pedig bevésték az elméjükbe, jól megjegyezték.

A folytatás a következők szerint történt: Amikor már Bazsó Gabriella vezette a Kultúrházat, Kocsor Helgának az akkori férje, Marton Zoli azt mondta, hogy egy március 15-ei műsorba, a tánchoz tegyenek be egy kis színdarabot is. Neki kedve is volt ezt megrendezni, a program nagyon jól sikerült, és ekkor mindenkiben feltört a lelkesedés, hogy „hú, ezt folytassuk!”. Úgy is volt, hogy folytatják, de sajnos Zoli meghalt, nagyon fiatalon, 29 évesen. Azonban a közösség arra jutott, hogy azért is megcsinálják, amit elkezdtek. Így a színjátszó kör arról szólt, hogy két és fél évig tanultak egy 3 felvonásos darabot. Már az egész falu azt hitte, hogy nem lesz belőle semmi. Fergeteges

előadás lett belőle! Tamási Áron: Hullámzó völegény című darabját vitték színre. Kemény dió volt, hiszen minden korosztály, a diáktól a nyugdíjasig szerepelt benne, és volt, aki pl. 3 műszakban dolgozott, így nagyon nehéz volt próbálni. Minden próbán valaki más állt valaki más helyén, nem tudták, mikor kire kell nézni. De aztán végül összeállt a darab, és a művelődési ház telve volt nézőkkel. Óriási sikert arattak, remek volt az előadás (még a Veszprémi Színházzal is felvette a versenyt).

A nyugdíjasok most is összeállítanak jeleneteket, szeretnek előadni, szerepelni. Rövidebb, könnyebben és gyorsan tanulható darabokat gyakorolnak.

NYUGDÍJAS KLUB

A taliándörögdi Nyugdíjas Klub 1985-ben, a bauxitbánya támogatásával alakult meg. A klub hivatalosan nem került bejegyzésre. Jelenlegi vezetője Inhoff Zoltán, aki néhány éve vette át a stafétabotot az előző vezetőtől, az időközben elhunyt Vers Károlytól. Az alakuláskori létszám folyamatosan változik, hol nőtt, hol csökkent, jelenleg 32 tagja van a klubnak.

A klub célja a közösségépítés, a közös cselekvés, hogy együtt legyenek, kártyázzanak, társasjátékot játsszanak, kirándulásokon vegyenek részt, őrizzék az alapítók által megálmodottakat és a hagyományokat, illetve segítsék társszervezeteiket. Kapcsolatot tartanak az öcsi és padragkúti nyugdíjas klubokkal, névnapjaikat együtt ünneplik.

Az év során megtartják a névnapokat, a nőnapot, részt vesznek a március 15-i fáklyás felvonuláson, segítséget nyújtanak az önkormányzat és a KÖSZI rendezvényein, aktívan kiveszik részüket a maskarás szüreti felvonuláson, szilveszteri mulatságot szerveznek, és farsangi kocsonya kóstolást tartanak.

Az önkormányzat által rendelkezésre bocsátott klubházban télen szerdai napokon, nyáron minden hónap első szerdáján találkoznak.

Nagy büszkeség számukra, hogy a tagdíjából, támogatók adományaiból felújították a klubházat, kicserélték az elkorhadt padlót a konyhában, új bútorokat vettek, kimeszeltek. Folyamatosan karbantartják az épületet, lehetőségeikhez mérten bővítik, korszerűsítik.

A faluban működő intézményekkel, civil szervezetekkel folyamatosan együttműködnek, segítik munkájukat.

Legkedvesebb élményeik közé tartozik a tatai kirándulás, a szüreti felvonuláson való jelmezes, maskarás részvétel. Szeretnének minél több embert megszólítani, várják az újabb tagokat, hogy tovább bővüljenek. Rájuk mindig, mindenben lehet számítani!

A TALIÁNDÖRÖGDI NÉPDALKÖR

A Taliándörögdi Népdalkör több mint 40 éves hagyományőrző, kultúraközvetítő és közösség- fejlesztő tevékenysége elsők között került be Taliándörögdi Helyi Értéktárába. Ez jelzi többek között

azt is, hogy a település lakói büszkék a népdalkörükre és az általuk elért eredményekre.

Az, hogy létezik ez a közösség, az Rátkai Tibor, egykori iskolaigazgató érdeme, akire a mai napig hálás szívvel emlékeznek vissza a népdalkör tagjai. Akkor a tanulók szüleit, a fiatal anyukákat hívta Igazgató Úr, akik örömmel vettek részt a Taliándörögdi Asszonykórus létrehozásában. Az akkoriban divatos névadó ünnepeken énekeltek, adtak műsort. Először fehér blúzban és fekete aljban szerepeltek.

Rátkai Tibor nemcsak szerette a népdalokat, hanem gyűjtötte is. Ennek köszönhető a népdalkör repertoárjában máig meglévő „Dörögdi csokor”. Az akkori tagok közül többen ma is erősítik a kórust.

Rátkai Tibor nyugdíjba vonulása után egy évig Soósné Ganczler Gyöngyi vette át a vezetést, őt követte dr. Oláh Józsefné, Marika néni, aki 15 éven át dolgozott együtt a közösséggel.

A TSZ támogatta a pávakört (egyformán a sportkörrel), ez nagyon jó időszak volt számukra, hiszen ingyenesen rendelkezésükre bocsátották a TSZ buszát a fellépéshez, a kirándulásokhoz, ahová a férjek és a gyerekek is elkísérték őket.

Fellépő ruhájuk ekkor kékfestő aljból és fehér blúzból állt, ami nagyon kedves a szívüknek.

1998-ban a fesztiválalapító Márta István édesapja, id. Márta István állt a csapat élére, őt Hoffner Tibor követte. 1999-ben érkezett Bászó Gabriella, aki nem kis aggodalommal vállalta a feladatot, mint dr. Oláh Józsefné egykori tanítványa. Nagyon örült, hogy az első közös minősítő versenyen sikerült

megszerezni az arany fokozatot. Újabb öröm volt számukra, hogy férfiak is csatlakoztak a dalosokhoz. Ekkor vette fel az addigi Asszonykórus a Taliándörögdi Népdalkör nevet. 2008-ban vette át a népdalkör vezetését Kocsis Zoltánné, Zsóka, aki elindította azt a hagyományt, hogy ne csupán fellépésekre járjanak, és évente egy közös évzáró ünnepséget szervezzenek, hanem járjanak pl. közösen szüretelni, ezzel is erősítve a tagok közötti kapcsolatot. Zsóka után Király Lajos érkezett, aki azonban sajnos egyéb elfoglaltságai miatt nem tudta tovább vállalni a vezetést, de a népdalkör nem maradt magára. Újra dr. Oláh Józsefné, Marika néni egy régi tanítványa, Füstös Zsuzsanna vállalta el a népdalkör vezetői feladatait. Számára is nagy kihívás, hogy tanárnohéhoz méltó módon vezesse tovább a Taliándörögdi Népdalkört, akikhez azért is jött nagyon szívesen, mert gyermekkorában Marika néni beszervezte a népdalkör egy-egy fellépésére, és együtt énekelt a csapattal. Nagyon szerencsésnek érzi magát azért is, mert nagyszerű hangú emberek alkotják a Taliándörögdi Népdalkört.

Ma 15 fős a közösség. Nők, férfiak egyaránt énekelnek benne.

Nagy örömeikre, hosszú idő után a Művelődési Házban kaptak egy kis saját kuckót.

Miért vállalják, hogy hetente egyszer félretesznek minden más feladatot, és jönnek gyakorolni, tanulni? Miért vállalják, hogy ha hívják őket, színpadra állnak, buszra ülnek és elutaznak egy-egy fellépésre, ami mindig izgalommal jár? Azért vállalják, mert jó a közösség, és odafigyelnek egymásra. Azért vállalják, mert a közös éneklés örömet nyújt. Azért vállalják, mert tudják, hogy értéket közvetítenek. Tudják, hogy megállására készítenek egy rohanó világban, amiben meg kell néha állni egy kis időre, és

örülni kell tudni egymásnak, megöröklött gyönyörű népdalainak. Azért vállalják, mert rengeteg közös élményt nyújt, lehetőséget ad sok-sok bolondozásra, huncutságra, és ahogy a népdalaink is, lehetőséget ad a bánat és az öröm megosztására.

Rengeteg élményük, rengeteg sikerük volt. Kétszer is készült velük rádiófelvétel, ötször szereztek arany minősítést. 2000-ben elnyerték a Veszprém Megyei Közgyűlés Pro Comitatu - díját. Felléptek számos népzenei találkozón, folklórfesztiválon, Budapesten, Egerben, Szolnokon, Kecskeméten és Baján. A sepsiszentgyörgyi „Szent György Napok” alkalmával hatalmas sikert arattak a rendezvény nagyszínpadán.

Élményeikkel meg lehetne tölteni egy könyvet. A sok élmény közben megtörtént huncutságokkal is, melyek felidézésétől minden szempár vidáman csillog.

A jövőben is ugyanilyen lelkesedéssel szeretnék tovább énekelni, fellépést vállalni helyi rendezvényeken, valamint eleget tenni máshonnan érkező felkéréseknek. Ami viszont a legfontosabb: szeretnék új tagokkal bővülni, hogy erősödjének, és legyen, aki majd tovább viszi a Taliándörögdi Népdalkört. Mit kaphat, aki úgy dönt, beáll a Taliándörögdi Népdalkörbe? Egy jó közösséget, a közös éneklés örömét, sok-sok nagyon szép élményt, és vidámságot! Aki egy héten egyszer 2 órára félreteszi minden gondját, baját, és elmegy a próbára, ott garantáltan jól érezheti magát, elfelejtheti a napi gondokat, és megélheti az együtténeklés csodáját.

ÖKUMENIKUS NŐSZÖVETSÉG

„Minden a bibliaórán kezdődött!” - mondta Varga Zsuzsi néni, az Ökumenikus Nőszövetség vezetője. A 2011-ben alakult informális szervezet a hitélet kiteljesítése okán jött létre. Magába foglalja a katolikus, az evangélikus és a református egyházközösségbe tartozókat is, összesen 12 tevékeny tagja van. Az aktív közösségi életért különböző programokat szerveznek maguknak és a nagyközönségnek. A hideg évszakban, a „Téli esték” nevű programsorozat keretében kulturális témákat dolgoznak fel. Ezekre az alkalmakra különböző előadásokat választanak önismereti, kulturális, vagy hagyományőrző témakörben. Ezen kívül részt vesznek a Világ imanapon, az Ökumenikus héten pedig minden felekezet elmegy a másik felekezet istentiszteletére. A Biblia-maraton nyáron, a református templom udvarán tartják: itt olvasnak, és beszélgetnek kedvenc zsoltáraikról, megvitatják a tanulságokat.

A programokon kívül sok energiát fektetnek a falu életébe való bekapcsolódásba, annak segítésébe. Besegítenek a gyermeknapi programokon, a szüreti felvonuláson, az adventi készülődésben és a Betlehem-építésben, de a falu számíthat rájuk bármelyik rendezvényén.

A társadalmi munkából is kiveszik a részüket: gondozzák a buszmegállókat, s annak környezetét, az út menti keresztet, a templomkertet, és a temetőt. A ravatalozó belső felújítását is ők kezdeményezték, amit végül felajánlásokból sikerült fedezniük.

A katolikus templom felújításához kétkezi munkával járulnak hozzá.

A jövőben szeretnék, ha sikerülne fiatalokat bevonniuk programjaikba, hiszen azt vallják, fontos, hogy elültessék a fiatalok fejében ezt a fajta értékrendet. Kedves emlékként említették meg gyermekkorukra emlékezve az olvasókörök és színjátszó csoportok működést és hangulatát. Remélik, hogy ezek a tevékenységek hamarosan újjáélednek, s így a fiatalok is megtapasztalhatják azt a melegséget, ami egy ilyen közösségben születik.

MHSZ (MAGYAR HONVÉDELMI SZÖVETSÉG) – MTTSZ (MAGYAR TECHNIKAI ÉS TÖMEGSPORTKLUBOK SZÖVETSÉGE)

Az önkéntes tűzoltó egyesület kb. 1986-87-ig működött. Volt ifjúsági, női és felnőtt csapata. A Pannónia kistraktorukra éppen fel tudták tenni a tűzoltós fecskendőt meg a tömlőket.

Az egyik sikeres korszakukban a lányok is és az ifjúsági csapat is megnyerte a járási sümegi versenyt. Utána Pápán ugyanígy mindegyik megnyerte a megyei versenyt. A 10-10 fős csapatból 3 fő volt a motornál, ketten szerelték a hátulját, egyvalaki a motort indította, volt egy osztós, két sugárcsőves is.

Győrben volt az országrészi verseny, és azt is megnyerték! A Szekszárdon megrendezett országos versenyen, ami három napos volt, harmadik helyezést értek el. Fantasztikus időszak volt!

Voltak kimondott lövészversenyek, illetve az összetett honvédelmi verseny, aminek volt egy lövészeti része, amit párbajlövészetnek hívtak. Az akadálypálya a focipályán volt felállítva, mindenféle akadályokkal. Ott légpuskával kellett löni, célba dobni a gránáttal, átbújni billenő akadályokon, átugrani a palánkon, zsámolyokon ugrani. *Puha Laci* az MHSZ országos válogatott kerettagja volt három évig, a Varsói Szerződés országaiban jártak versenyekre.

Az MHSZ keretein belül a tájfutást is megtanulták a *Tanár Úr* (*Simon Gyula*) vezetésével, segítségével. Kaptak térképet, volt rajthely, adók és különböző helyszínek. A másik izgalmas dolog a rádió-iránymérés volt. A kis voki-tokikon (kézi adóvevőkön) morzét adtak, mindegyik állomás vagy adó jele különböző volt. Ezek bizonyos időközönként, 5 percenként 1 perc jelet adtak, amit be kellett mérniük akis fülhallgatós vevők segítségével. Amelyik irányból a legélesebben szólt, az volt az irány. Ott volt az adó, amit meg kellett keresni, ahol lebélyegezték a papírjukat. Utána keresték a következő adót, ami újabb jelet sugárzott. Ezek egymástól 500 méterre vagy akár egy kilométerre voltak elhelyezve, így kilométereket futottak egy-egy ilyen teregyakorlat során.

Puha Laci számára nagy élményt adott az a szánkóverseny, ahol országos 4. helyezést ért el 6. osztályban. Bár addig is volt megyei verseny Eplényben, nem volt alkalmuk részt venni rajta. *Simon Tanár Úr* aztán egyszer gondolt egyet, és azt mondta nekik ősszel, hogy el kellene menniük a szánkóversenyre. Kiadta

feladatként, hogyha esik a hó, gyakoroljanak, szánkózzanak. Közösen elmentek a Birkás - házhoz, onnan csúsztak le, *Tanár Úr* pedig stopperórával mérte az időket, ki mennyi idő alatt ér le.

Laci megnyerte a megyei versenyt, utána Salgótarjánban rendezték az országos szánkóversenyt, nagyon sokat gyakorolt rá. A Veszprém megyei csapatvonattal ment, 15-20 fős volt, 1-2 kísérő tanárral. Ahogy utaztak, közben alig láttak havat. Kérdezték is magukban: „Ha nincs hó, hol fogunk csúszni?” A három napos verseny során kollégiumban voltak elszállásolva. Délután értek oda, ekkor volt az ünnepélyes megnyitó. Busszal vittek ki őket egyre feljebb, ott aztán már volt hó rendesen, 20-30 centis letaposott, jó hó. Kaptak számozott szánkókat, látták a pályát, és ekkor kellett lecsúszni egyet. *Laci* az 1. korcsoportban az első napon jó időt csúszott, 2-3. legjobb ideje volt. A második napon újra volt egy futam, akkor csúsztak megint egyet, ami kicsit gyengébb lett, így ért el negyedik helyezést.

Járási szinten egy jól menő csapat volt a dörögdi, híre volt a megyében!

Rajtuk kívül Monostorapátinak, Káptalantótinak, Nemesgulácsnak és Uzsának volt ilyen komoly MHSZ csapata.

18 év felett lehetett valaki lövészet vezető, miután elvégzett egy tanfolyamot és megszerezte az erre jogosító papírt. *Laci* ezt megszerezte és 1989-ben, a katonaság után vette át *Simon Tanár Úrtól* a vezetést.

SPORTKÖR

A környéken először 1950-ben itt alakult meg a régi Sportegyesület, ami szintén hatalmas dolog volt a település életében.

A sportpálya társadalmi munkában épült meg.

A TSZ támogatásának köszönhetően egységes mezt tudtak vásárolni a csapatnak.

Abban az időben működött itt nagy csapat, valamint annak az ifi csapata és a serdülő csapata, ezeket a helyi gyerekekből igyekeztek összeállítani.

A Taliándörögd Sport Egyesület 1996. március 21-ei újraalakulása óta rengeteg ifjú és felnőtt focista játszott sárga-fekete színekben Taliándörögdöt képviselve.

A község önállósága a közös tanács idején megszűnt, a hivatalt elvitték Monostorapátiba, ez nagyon nagy sérelme volt a településnek. Sokakban megfogalmazódott az igény, hogy szükség lenne egy sportegyesületre. Egy ifjúsági fórumon Szalontai Ferenc állt fel, és azt mondta, mi lenne, hogy ha újra lehetne focicsapatot szervezni, és ő szívesen részt venne ebben, akkor indult el a folyamat. Addig is többen lejártak focizni, főleg hétvégeken, csak nem volt csapat.

Elindultak a bajnokságban, szép eredményeket értek el, és egyre feljebb lépdeltek a szinteken, a megye 4-ből a megye 1-be jutottak. Mindez azonban megkívánta, hogy játékosokat kellett igazolni. Próbáltak ugyan helyből építkezni, helyi fiatalokból, helyi emberekből, valamint a környékről, Vigántpetendről, Kapolcsról, és Nagyvázsonyból hozni játékosokat. Ahogy lépkedtek egyre feljebb a ranglétrán, muszáj volt egyre jobb képességű játékosokat ide hozni, akikkel tartani tudták a színvonalat. El kell döntenükhöz, hogy vagy eredmény legyen, vagy az, hogy hazai játékosok játszanak, mivel kiderült, a kettő együtt nem működik. Ez egy nagy kihívás volt mindenkinek, kérdés volt, hogy mi legyen a megoldás. Akkor úgy döntöttek, hogy hozzanak ide idegen játékosokat és minél jobb eredményeket elérve, lépjenek egyre magasabb szintre. A közösség, a csapat, az egyesület tagjai ezt elfogadták teljes mértékben, bár a falu részéről voltak, akik nemtetszésüket nyilvánították ki, és nem voltak megelégedve. Nagy lehetőség volt, mert ha csak 5 helyi gyerek volt a csapatban, akkor ő elmondhatta, hogy a megye 1-ben játszott, bajnokságot nyertek, és ez nyilván hatalmas dolog volt számukra.

A focinak komolyközösség- és identitásformáló ereje volt, egy dörögdi meccsen 150-200 ember vett részt, idegenből is sokan jöttek. Ha idegenben játszott a csapat, többen mentek velük. Néha többen voltak ők, a vendégszurkolók, mint az ottani hazaiak.

Jelenleg a Bozsik Programban (11 év alatti) résztvevő gyerekeket Litvinyuk Zoltán készíti fel a mérkőzésekre. Az U19-es csapat aktív tagjainak száma 25 fő, őket Szalai Péter edzi, a felnőtt csapatban 18 focista játszik, aki egyszersmind az egyesület vezetője is. A felnőtt csapat 80 százaléka dörögdi származású, a

másik 20 százalékára pedig tiszteletbeli dörögdként tekintenek. Csapatközösségük rendkívül erős, ami alapfeltétele egy jól működő egyesületnek.

A mérkőzéseken túl az egyesületnek két nagyobb rendezvénye van éves szinten, a nyári Sportnap, majd decemberben, Mikulás környékén kerül sor az évzáró bankettre. Ennek keretében szakmailag kiértékelik az elmúlt szezont, lezárják az. Az elmúlt években az Éjszakai Foci megszervezésével is kísérleteztek, amelyre úgy tűnt, hogy van igény és érdeklődés.

Minden lehetséges pályázati lehetőséget igyekeznek a különböző fejlesztések érdekében kihasználni. A pályázati források mellett a társasági adó igénybevételevel finanszírozzák a szükséges eszközeiket, mezeket, táskákat, széldzsekiket, új labdákat tudnak beszerezni ebből a forrásból.

Az egyesület vezetője szerint a csapat célja nem az eredmények hajszolása, hanem sokkal inkább az, hogy a helyiek hosszú távon sportolhassanak az egészséges életmód jegyében, és hogy a szurkolók is közösségként éljék meg a mérkőzéseket. Ezzel a céllal is indították újra a csapatot, egy évvel azután, hogy a megye1-es osztályban az akkori vezető kellő forrás hiányában nem nevezte őket a következő szezonra. Újra hátulról kellett kezdeni, de hamar felkerültek megint a megye2-be. Azonban most a fenntarthatóságra való tekintettel a helyiek és környékbeliek sportolási lehetősége volt az elsődleges szempont, hiszen nincs és nem is lesz több millió forint játékosok szerződtetésére. Most csak az futballozik itt, aki azt jó szívvel teszi, bármiféle ellenszolgáltatás nélkül.

Eddigi történetük során az egyik legnagyobb sikerük az volt (még megyei1-es időszakukban), hogy eljutottak a Magyar Kupában a pápai kupadöntőig, amelyet ugyan elvesztettek, de ezt

megelőzően 6-7 olyan csapatot is megverték, amelyek több osztállyal felettük voltak. Nagy élmény számukra, hogy NB I-es stadionban játszhattak, és akkor rengetegen végigkövették és szurkolták a mérkőzéseiket.

POLGÁRŐR EGYESÜLET

A 2007-ben alapított Polgárőr egyesület jelenleg 16 fővel biztosítja a közrendet, közbiztonságot, a taliándörögdi polgárok védelmét, ami tulajdonképpen jó arány, hiszen a megyében mindössze 119 fő lát el ilyen feladatot. Az egyesület korosztályi skálájának összetettsége meglehetősen széles: a legszebb korú védő, Nyögéri Lajos (71), aki az egyesület elnöke volt haláláig, a legifjabb pedig Szabó Bence, a jelenlegi elnök, Szabó Aladár fia, aki negyedmagával lovas polgárőrként működik közre. Egymás között beosztva, napi 2-3 órán át, a Művészetek Völgye Fesztivál alatt pedig szinte egész nap folytatják munkájukat a településen. Közreműködnek a Taliándörögd-Halimba Sportegyesület helyi futball mérkőzésein, együttműködnek a tűzoltókkal, a nyugdíjasoknak pedig évente két alkalommal közbiztonsági fórumot tartanak. A falu rendezvényein biztonságot nyújtanak a résztvevőknek, a temetéseken pedig őrzik a gépjárműveket a parkolóban. Részt vettek a 2017-es vizes világbajnokság balatonfüredi versenyeinek biztonságának fenntartásában, s a kolontári izsapkatasztrófa kármentésében is.

Kedves pillanatként tartják számon az összefogás erejét, hogy saját szomszédiai, rokonaik, unokáik biztonságát védik, jól esnek nekik a dicsérő szavak. Munkájukat nagyban segítik idősek, akik,

ha bármi nyugtalanítót tapasztalnak településükön, bizalommal fordulnak a polgárőrséghez, és jelzik a problémát.

Három érdemkereszttel is gazdagodtak az elmúlt években: 2009-ben egy ezüsttel Dézsi János, a polgárőrök megyei elnökétől kaptak kitüntetést; 2014-ben és 2017-ben egy-egy arannyal az Országos Polgárőr Parancsnokságtól. Rendelkeznek egy polgárőr autóval is, amit 2014-ben nyertek pályázat útján.

Sajnos, kevés fiatal tagja van az egyesületnek, pedig nagy szükség van az utánpótlásra. Remélik, hogy az erre elhivatottságot érzők jelentkeznek náluk.

TALIÁNDÖRÖGDI ÖNKÉNTES TŰZOLTÓ EGYESÜLET

A Taliándörögdi Önkéntes Tűzoltó Egyesület a 2014-es év elején került bejegyzésre 19 taggal, amiből 13 fő jelenleg is aktív tagja a közösségnek. A szervezet elnöke Berki Sándor. Az egyesület megalapításában Bárány Gábor tűzoltó alezredes volt az aktív, érdeklődő csapat segítségére.

A szervezet megalakulásának elsődleges célja a fiatalok közösségének erősítése volt, továbbá a régi egyesület hagyományainak felélesztése, nem mellesleg pár idősebb, lelkes csapattaggal is bővültek. A közösség összefogásán kívül működésük egy másik jelentős célja, hogy baj esetén a probléma

a lehető leghatékonyabban, önerőből, helyi szinten megoldódjon. Területileg jelenleg még csak Taliándörögdöt és közvetlen környékét fedik le, de a jövőben ezen változtatni szeretnének. A megalakulás után a közösség több tagja is átesett egy 40 órás tűzoltó alaptanfolyamon az Ajkai Hivatásos Tűzoltó-parancsnokságon. Baj esetén a bejelentés az ajkai parancsnokságra érkezik, ahonnan a helyi szervezet 5 tagját értesítik üzenetben. Az önkéntes tűzoltók feladata, hogy biztosítsák a helyszín és előkészítsék a hivatásos tűzoltók munkájához a terepet, amennyiben ez emberi életet nem veszélyeztet, a veszélyhelyzetet is megszüntethetik.

Az Önkéntes Tűzoltó Egyesület alakulása óta minden évben részt vesz a Nyirád Rally biztosításában, ahol kigyulladt versenyautók oltásában segédkezett. Az egyesület aktív részese a település életének, részt vettek a Gyermeknapon, a Szüreti Felvonuláson és a Taliándörögdői Értékek Ünnepein is.

2017-ben elkészült az egyesület szertára, mely a Dörögdi Durmoló udvarában kapott helyet.

Tervezik egy tűzoltóautó beszerzését, amely jelentősen megkönnyítené munkájukat. Fontosnak tartják taglétszámuk bővítését, várják a fiatalokat és az idősebbeket is a csapatba. Önálló szervezésű programjukból, egy közös forralt bor - főző versenyből, hagyományt szeretnének teremteni.

VADÁSZTÁRSASÁG

A település közösségi életébe bár nem olvadnak bele szervesen, de a háttérben mégis nap mint nap tevékenykednek a település határában a dörögdi vadászok. Leginkább naplemente után öltöznek meleg, zöld ruhába, szedik össze távcsöveiket, puskáikat, és vágnak neki a falut körbevevő erdős területeknek. A szervezet 1997-ben alakult Dörögdi-medence Vadásztársaság néven, 17 taggal. Ekkor 10 évre kapták meg a vadászati engedélyt a medence területén. 2007-ben újra megkapták a vadászati jogot, ismételten 10 évre. Legutóbb 2017. március 1-étől hosszabbították meg ismételten vadászati jogukat, ezúttal 20 évre, beolvadva a Dörögdi Mező Kft.-be, üzemi vadászterületként. A társaság megalakulásának célja a földterületek vadkár elleni védelme volt, ami a mai napig fontos működési elvként van jelen a vadászcsapat életében.

A társaság nagyrészt Taliándörögdi területén tevékenykedik, de vadászterületeik átnyúlnak Halimba, Öcs, Kapolcs és Vigántpetend határaiba is. A körzetben vaddisznó, szarvas és őz fordul elő legnagyobb arányban, kiegészülve néhány apróvaddal. A kezdeti 17 fős létszám nem sokat változott az évek folyamán. Jelenleg 22-en vannak, többségében taliándörögdiek, Kapolcsról és Halimbáról 3-3 fő, Tapolcáról 2 fő, Monostorapátiról 1 fő tartozik a közösséghez. A helyben földterülettel rendelkezők 20

éves vadászati szerződéssel rendelkeznek, míg a többiek évensel. Néhány hivatásos vadász is a csapat tagja.

A közhiedelemmel ellentétben a vadászat nem csupán az állatok leterítéséről szól. Alapszabályuk szigorúan előírja, hogy az adott hónapban mely állatokat szabad kilőni. Minden fajnak külön szezonja van. A csapat minden tagja saját beíró-körzettel rendelkezik (körzetenként maximum 2-3 fő), ahová az év bármely napján kimehet. Nyáron és ősszel a vadkárrelhárítás során pedig tovább vadászati lehetőségek nyílnak.

A vadásztársaság három nagyobb eseményt szervezett meg évente. Március elején a szezonzáró vadászbált. Ezeken az alkalmakon olykor 50 fő is összegyűlik, mivel ez az egyetlen esemény, amelyre a vadászok az év legtöbb estéjén magányos feleségeiket és barátnőiket is magukkal viszik. A következő közös gyűlés szeptember végén, október elején zajlott le egy trófeamustra keretében a Baksa hegyen. Év végén kihagyhatatlan programnak számít a vadászok körében a december utolsó napjaiban megrendezett apróvadazás és hajtás, melynek zárásaként közös vacsorával búcsúztatták az évet.

Eddigi éves rekordjuk 10 érmes nagyvad volt.

Dörögdi Mező Kft Üzemi Vadászterületeként működik 2017. óta a korábban Vadásztársaságként említett szervezet, mely legutóbb 20 évre kapta meg a vadászati jogot, azaz 2037. február 28-ig. Intenzívebbé vált a vadászat, több a külföldi vendégvadász is. Az ágazatvezető dr. Rádli András, akinek fő feladata a menedzselés, a külföldi vadászokkal való kapcsolattartás, és a kötelező feladatok ellátására való odafigyelés.

MOGYORÓK HÁZA KULTURÁLIS EGYESÜLET

A Mogyorók Háza Kulturális Egyesületet Szőke András alapította a 90-es években, amelyet Bérczes László 2011-ben vett át, hogy ezen keresztül a helyi programoknak biztosítani tudják a szervezeti keretet. Céljaik között szerepelt, hogy ne csak a Művészetek Völgye idején teljen meg élettel a település, hanem azon kívül is lehetőség nyíljon az érdeklődőknek színvonalas kulturális programok látogatására.

2010. májusában szervezték meg első alkalommal a Dörögdi Víz Ünnepe és Gyereknapi nevű két napos rendezvényt, amely egyaránt szólt családoknak, gyerekeknek vagy akár baráti társaságoknak. Programjaik között szerepelt többek között a felújított dörögdi Mosókút avatása, kenyérsütés, termelői vásár, kézműves foglalkozások, íjászat és helytörténeti előadások. A változatos programokat az Ocho Macho koncertje koronázta meg. A rendezvény pozitív visszajelzései arra ösztönözték a szervezőket, hogy a következő években megismételjék a programot.

2013-ban egy új, izgalmas projektbe fogott bele az egyesület, első ízben szervezték meg Taliándörögdon a Magyar Gyapjúfesztivált, melynek célja, hogy az egykoron szép napokat látott, de ma már letűnőben lévő magyar gyapjútermelés,

feldolgozás és kézművesség utolsó létező képviselői összetalálkozhassanak és a nagyközönség számára bemutathassák mesterségüket. A látogatók részt vehettek állatbemutatón, birkanyírás, vásáron és különböző foglalkozásokon, amelyek során a gyapjút dolgozták fel. A fesztivált három alkalommal szervezték Taliándörögdön, a 2016-os évtől a rendezvénynek Székesfehérvár ad otthont.

A 2017 –es évben a Művészetek Völgye alatt besegítettek és támogatták a Kocsor Ház és a Tilos Udvar programjait. A jövőben is szeretnék bekapcsolódni a Völgy kulturális és ismeretterjesztő eseményeinek lebonyolításában. Jelenleg egyéb feladataik miatt nincs kapacitásuk nagyobb volumenű önálló projektekben gondolkodni, de szívesen együttműködnek minden szervezettel a programok megvalósítása során.

„Együtt erő vagyunk, szerteszét gyöngeség.”

(Wass Albert)

Taliándörögd,
az EGYÜTTMŰKÖDŐ település

„Észrevesszük, szóvá tesszük, megoldjuk!”
Taliándörögd, az EGYÜTTMŰKÖDŐ település
TOP-5.3.1-16-VE1-2017-00016

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Strukturális
és Beruházási Alapok

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Cselekvő
közösségek